

Year I

Manila, Philippines, Saturday, October 14, 1944

No. 1

Food Drive Progressing, Silayan Says

Provinces Cover Respective Quotas For Principal Staples

The result of the current food production campaign which was inaugurated on the birthday of President Jose P. Laurel last March 9 has exceeded all expectations, according to Hilario S. Silayan, General Manager of the National Food Production Campaign Office who reported that all provinces exceeded their quota with respect to rice, corn, camote and cassava.

"No government program of such a vast scale," Mr. Silayan said, "has ever been launched under the most adverse conditions, but in spite of difficulties the results so far have been beyond expectations."

Mr. Silayan's report reads in part as follows:

"The 1944 Food Production Campaign is an organized effort to place under cultivation in rice

requirements for each province and municipality; and to plant all vacant home lots to vegetables. It also encourages planting of all other food crops, such as beans, root crops, vegetables, and fruits."

"In order that these activities may be well organized and efficiently executed to attain the desired objectives, the following program has been adopted for each province:

"1. Intensification of planting in irrigated areas through companion-cropping, second-cropping, and crop rotation and use of proper varieties.

"2. Intensification of the campaign for the planting of corn and root crops, particularly in idle farm lands.

"3. Extension of planting on new areas.

"4. Procurement, production, and distribution of plant-materials for the farmers.

"5. Using of home gardens and town vacant lots for the cultivation of vegetables and fruit trees.

"6. The application of compulsory labor service to foster food production.

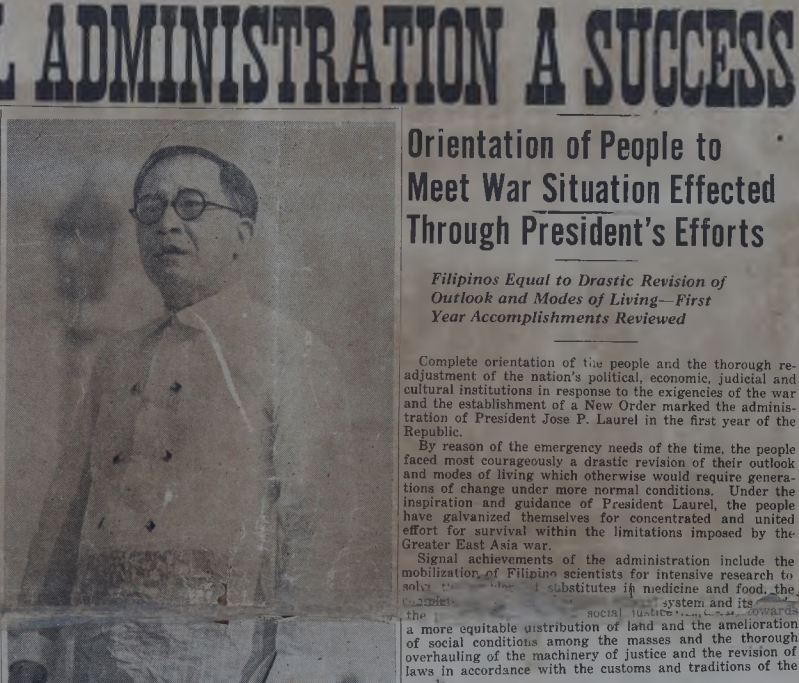
"7. Encouraging the cooperation of local officials, schools, religious institutions, and civic organizations to cooperate in planting food crops.

"The farmers of the Philippines are, as a general rule, engaged

(Continued on page 4)

Navy Official Donates Flour

The Director of Religious Affairs has recently received five sacks of flour which were donated by the Office of the Naval Attaché to the Japanese Embassy in the Philippines. For the use of Catholic churches in Manila. In acknowledging receipt of the donation, Enratico Fabre, director of Religious Affairs, expressed gratitude and appreciation for the timely donation which will help the Catholics in continuing their religious practices when wheat flour is not available in the market.



His Excellency, President Jose P. Laurel, who has guided the Republic through a fruitful first year.

Laurel Speech Main Feature of Anniversary Program Today

Despite the emergency, thousands of people are expected to jam the grounds in front of the Legislative Building this morning to witness the celebration commemorating the first anniversary of the establishment of the Republic.

With President Jose P. Laurel as the only speaker of the day, the program prepared by the anniversary committee of which Teofilo Sison, Minister of Home Affairs, is the Chairman, will be held in front of the Legislative Building, the same spot where a year ago Philippine Independence was proclaimed. The program starts at 9:30 o'clock this morning with high officials of the Republic and ranking officers of the Imperial Japanese Army and Navy attending.

The celebration opened last night with a radio program featuring the speech of Arsenio N. Luz, Chairman of the Board of Information, wherein he stressed the significance of the establishment of the Republic.

At 6:30 o'clock tonight Claro M. Recto, Minister of State for Foreign Affairs, will speak over the radio, closing the two-day celebration.

The program of the ceremonies this morning is as follows:
7:30 a. m. Public Mass.

AT THE LEGISLATIVE BUILDING
8:30 a. m.

Assemblage of the Public before the Legislative Building.

9:00 a. m.

The Speaker of the National Assembly, the Chief Justice of the Supreme Court, the Members of the Cabinet, the Chairman of the Council of State and the Military Governor of Manila will assemble at the office of the Speaker, passing through the rear entrance.

9:05 a. m.

Members of the National Assembly, other officials and distinguished guests will occupy their respective places at the grandstand.

9:10 a. m.

His Excellency, the Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of Japan; His Excellency, the Highest Commander of the Imperial Japanese Army in the Philippines; His Excellency, the Highest Commander of the Imperial Japanese Navy in the Philippines, and their respective staffs, will arrive for the anniversary ceremonies and will proceed to the office of the Speaker through the front entrance.

9:20 a. m.

The President of the Republic of the Philippines, accompanied by the Chairman of the Anniversary Committee, will leave Malacanang Palace at 9:15 a. m. for the anniversary ceremonies preceded by escort and will arrive at the office of the Speaker at 9:20 a. m. passing through the front entrance.

9:25 a. m.

His Excellency, the Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary

(Continued on page 2)

Orientation of People to Meet War Situation Effected Through President's Efforts

Filipinos Equal to Drastic Revision of Outlook and Modes of Living—First Year Accomplishments Reviewed

Complete orientation of the people and the thorough re-adjustment of the nation's political, economic, judicial and cultural institutions in response to the exigencies of the war and the establishment of a New Order marked the administration of President Jose P. Laurel in the first year of the Republic.

By reason of the emergency needs of the time, the people faced most courageously a drastic revision of their outlook and modes of living which otherwise would require generations of change under more normal conditions. Under the inspiration and guidance of President Laurel, the people have galvanized themselves for concentrated and united effort for survival within the limitations imposed by the Greater East Asia war.

Signal achievements of the administration include the mobilization of Filipino scientists for intensive research to solve the problem of substitutes in medicine and food, the re-orientation of the social system and its re-orientation towards a more equitable distribution of land and the amelioration of social conditions among the masses and the thorough overhauling of the machinery of justice and the revision of laws in accordance with the customs and traditions of the people.

Food Production

Main concern of the Republic during the first year of its existence was the achievement of economic self-sufficiency especially in the matter of food. Tremendous obstructions incident to the war had to be faced and overcome. The National Food Production Office was created to take charge of the nation-wide food production campaign. A call was issued to agencies and elements, both government and private, to coordinate their efforts to increase the food supply.

The government decreed the recruitment of all able-bodied persons for emergency service in food production. The Philippine National Bank was authorized to grant loans to finance food production through its branches, agencies and sub-agencies throughout the country.

An Economic Planning Board, attached to the Cabinet, concentrated its attention on the problem of production and procurement of rice and other prime necessities. The Bigasang-Bayan was organized to control the procurement and distribution of rice and other cereals. One hundred sixty-four Consumers'

Cooperatives were created in Manila to allow private initiative to supplement the Biba's buying facilities. Idle areas, both government and private, were ordered planted to rice and related substitutes totaling 609,036 hectares as of August, 1944. The NADISCO (National Distributive Corporation) was created to insure the equitable distribution of available prime necessities through the people's co-operatives and neighborhood associations.

The People's Security

With the program of national construction and rehabilitation undertaken by the Republic from its inauguration, the problem of peace and order constituted a basic concern of the government during the first year. Accordingly, the government reorganized and strengthened the Constabulary force as its main arm for the preservation of the people's security. The force was increased to 40,000 officers and men and the recruitment and train-

(Continued on page 2)

Home Workers' Association Distributes Dividends, Bonuses

Dividends and bonuses in cash and commodity were distributed last October 5 to members of the Home Workers' Association. The organization of some 200 women engaged in food preservation and the manufacture of commodities under the direction of experts under the Bureau of Plant Industry. Dividends distributed amounted to P37,208.66, while bonuses in cash amounted to P26,080. Sugar worth P17,500 was also given to members of the association.

The Home Workers' Association started from modest beginnings in 1942, upon the suggestion of the then Commissioner of Agriculture and Commerce Rafael Alunan and Assistant Commissioner Jose G. Sanvictores, who were prompted by the desire to alleviate the condition of stranded girl students and unemployed teachers. The first unit, which became the nucleus of the present association, was organized in the Bureau of Plant Industry.

(Continued on page 2)

KALITASAN SA PAGPANGALANG

PANGKASALUKUYAN

Unang Taon ng Republika

Sa di kawasa, at sa ibabaw ng kahinaan ng buhay at kabigtan ng panahon, ay malawalhat ng manggagwa ng mga manggagwagang pagkakataon ng Republika ng Pilipinas. Lahat ng pilonipino may wages sa pag-ibig sa tinubuang lupa ay dapat maglakat sa ganitong pangyayari palibhasa'y maluwagan ng madama ngayon ang huday ng kutiparan ng isang pangkarap na napakalain nihergati. Sobihin na mag-ibig sabihin, ang pagpapalit ng Pilipinas, na naging sahod ng pamumuhan ng dugo at buhay ng ating mga bayani, ay siyang pinaka-malaking natin sa mataling-tulala pa, at ang pagkasalarig liran, saan man nangalngon o sinuman ang may-ibig ay dapat kagawitan. Kung masinding pag-aralan ang kasaysayan ng ating mga pakikibaka't pakiktungali ay malinaw na nababatid na para sa mga pilonipino walong mahalaga kundi ang pagkasalarig ang isang buhay na pagkasalarig. Sa kung ito man ang pagkakataon ay nasabi ng Kanyang Kadakilaan, ang Pangulong Laurel, na may ilang mga ibang kundi ang napakarani, na lubhang nag-aalamin na kasaluganan ng ating pagkasalarig; anilya di ito tunay at di-lubhang ganap, patungod sa panahon ng aming mga ununo. Kami'y kasaysayan ng marilag na Pangulo sa pagpapayo na maging maayos ang ating mga kawalang, ang dapat pakatipakin, ang lahat at bawat isa ay magtutulong-tulong at magyagap-ayagap upang

papagpaharin ang pag-salalangin, saan man ay diyo tayu makaragrag. Wala'y tayung mapapala sa pagtutuwala sa mga bayag na dapat nating alagatin, sa harap ng kasalukuyang mga pangyayari, ay diyo tayu ang mga-hawak ng sulog ng katuwagang pagkasalarig, ang tunay ng Kanyang mga pilonipino. Para sa kanila, ang pinakamalaking ngayon sa mga pilonipino ay makalatgas sa malungkot na buhay ng mga kawal-tawid sa daluyong ng mga paghihirap, upang, sa panunulumbik ng kalilagang ng panahon, ay mangitling ligitas at buhay ang ating pagka-Bansa at ang ating pagkalahi. Ogi tunay na ang panahon ay napakabit para sa buhay ng lahat at bawat isa sa ating. Ngunit ang Diyos ay diyo nanatilig. Kung Tayo'y mag-ibig mag-ibig, tayu'y Kanyang pag-lingatan. Ang liponag ng pag-nip at hinabon ng kalobaan ay maging maayos ang tunay na sandali. Mamayapa tayu at sikaping matawid na malawalhat ang malungkot na dagat ng patung-pating, na mga suliranin.

Ngayong matatagpuan na natataguyod ang unang taon ng ating nakatatag na Republika, maulaligtay at maghiatay. At kami'y unanasa sa kung Tayo'y magpapakalain, ang kahalawang taon ng ating unang mga kasabuhayan sa buhay ng ating pagkasalarig ay sasapitin ng lalo pang malawalhat ng lalo pang malawalhat sa kasarinlan ng ating bansa.

Kahimnawari, ang unang taon natin ng ating nakatatag na Republika ay maging maayos ang isang kaligayahang hindi matatapos sa hinaharap ng panahon.

BAGONG KONSUL SA MAYNILA

Bilang kahilnari ni Sukeiti Sonoza ay hinihina na magising konsul ng Hapon sa Manila. Maynila, Masaki Yokokawa. Ang bagong konsul Yokokawa ay naglingkod sa Para, Para, Tokyo at Banya at hanggang buong buko sumiklab ang digmaan ay siyang konsul heneral ng Hapon sa Timor.

ANG AMING BATI AT PAMIMITAGAN

Sa pagsilang sa maliwagan ng unang bilang nating ito, bago ang lahat, ay nag-uulok kami ng maligayang bati at lubos na pamimitagan sa mga may-pangyayaring unumit sa daong ng bansa, laing-lalo na sa Kataas-taasang Pamunuan ng Pamahalaang Imperyal ng Hapon sa Pilipinas na siyang kumakatawan sa kanya sa lupaing ito. Sa kanila ay nagpugay kami at bumagalang.

Ang aming tulong at pagkatig ay buong pagkukusang inihahandog at ang aming magagawa sa lahat ng abot ng aming laya ay ipinangangakong gagawin, alang-alang sa ikapagtatagumpay ng isang malalimo na mabuting pagkakaunawaan.

Kami'y katig sa Pamahalaang nakatatag, ngunit kami'y magiging bibig ng sambayaning nagpapakasakit sa kasalukuyang bigat ng panahon ng pagpangalangan, di lamang ang kanilang mga kapakanan, kundi lahat ng ating kanilang mga kapakanan.

Alang-alang sa ikapanatunang ng lakad ng mga bahay-bagay ay ipaliliwanag namin sa taumbayan ang lahat ng balak at layunin ng Pamahalaan at pararatingin namin sa mga nagsisihawak ng ugut ng bansa ang lahat ng daing ng taumbayang nasa dakong ibaba. Anupa't itutupad kami sa tungkuling tapagapamitan. Alam namin na ang di pagkakaunawaan ay siyang madalas na pinagmulanan ng mga ligamang at ligitas, kaya, upang maiwasan iyo, tuokul namin ang aming mga pitak para sa bagay na ito.

Bumabati nga kami at natupugay sa lahat.

Palatunutan Ng Mga Parangal

*Biernes, Oktubre 15, 1944
7:30 p. m.*—Palatunutan sa Radyo sa pamamagitan ng himpalang PIAM na ang pinka-pangunghi'y isang talumpati ng Kgr. Arsenio del Luz, Pangulo ng Lupon sa Pagbabalik.

*Sabado, Oktubre 14, 1944
Sa harap ng City Hall*
7:40 p. m.—Kasaligang Pamayan. Sa *Gusali ng Batasang Pambansa* 8:30 n. u.—Partisipasyon ng mga miyembro ng Gusali ng Batasang Pambansa.

9:35 a. m.—Panalalang ng Kapitapatang Cesar M. Guerrero, Katulong na Obispo sa Maynila.
9:40 n. u.—Pagpugay sa Watawat ng Hapon.

Sabado, Oktubre 14, 1944

8:40 n. u.—Ang Paragulo ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanihang mga kawagad, ay magasalarig at magtatalapay sa iyang sirating at magtatatalapay sa iyang sirating ng Patnubay sa pamamagitan ng pasukan sa dakong harap.

9:35 a. m.—Panalalang ng Kapitapatang Cesar M. Guerrero, Katulong na Obispo sa Maynila.
9:40 n. u.—Pagpugay sa Watawat ng Hapon.

Sabado, Oktubre 14, 1944

8:40 n. u.—Ang Paragulo ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanihang mga kawagad, ay magasalarig at magtatalapay sa iyang sirating at magtatatalapay sa iyang sirating ng Patnubay sa pamamagitan ng pasukan sa dakong harap.

9:35 a. m.—Panalalang ng Kapitapatang Cesar M. Guerrero, Katulong na Obispo sa Maynila.
9:40 n. u.—Pagpugay sa Watawat ng Hapon.

Sabado, Oktubre 14, 1944

8:40 n. u.—Ang Paragulo ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanihang mga kawagad, ay magasalarig at magtatalapay sa iyang sirating at magtatatalapay sa iyang sirating ng Patnubay sa pamamagitan ng pasukan sa dakong harap.

9:35 a. m.—Panalalang ng Kapitapatang Cesar M. Guerrero, Katulong na Obispo sa Maynila.
9:40 n. u.—Pagpugay sa Watawat ng Hapon.

Sabado, Oktubre 14, 1944

8:40 n. u.—Ang Paragulo ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanihang mga kawagad, ay magasalarig at magtatalapay sa iyang sirating at magtatatalapay sa iyang sirating ng Patnubay sa pamamagitan ng pasukan sa dakong harap.

9:35 a. m.—Panalalang ng Kapitapatang Cesar M. Guerrero, Katulong na Obispo sa Maynila.
9:40 n. u.—Pagpugay sa Watawat ng Hapon.

Sabado, Oktubre 14, 1944

8:40 n. u.—Ang Paragulo ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanihang mga kawagad, ay magasalarig at magtatalapay sa iyang sirating at magtatatalapay sa iyang sirating ng Patnubay sa pamamagitan ng pasukan sa dakong harap.

9:35 a. m.—Panalalang ng Kapitapatang Cesar M. Guerrero, Katulong na Obispo sa Maynila.
9:40 n. u.—Pagpugay sa Watawat ng Hapon.

Sabado, Oktubre 14, 1944

8:40 n. u.—Ang Paragulo ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanihang mga kawagad, ay magasalarig at magtatalapay sa iyang sirating at magtatatalapay sa iyang sirating ng Patnubay sa pamamagitan ng pasukan sa dakong harap.

9:35 a. m.—Panalalang ng Kapitapatang Cesar M. Guerrero, Katulong na Obispo sa Maynila.
9:40 n. u.—Pagpugay sa Watawat ng Hapon.

Sabado, Oktubre 14, 1944

8:40 n. u.—Ang Paragulo ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanihang mga kawagad, ay magasalarig at magtatalapay sa iyang sirating at magtatatalapay sa iyang sirating ng Patnubay sa pamamagitan ng pasukan sa dakong harap.

9:35 a. m.—Panalalang ng Kapitapatang Cesar M. Guerrero, Katulong na Obispo sa Maynila.
9:40 n. u.—Pagpugay sa Watawat ng Hapon.

Sabado, Oktubre 14, 1944

8:40 n. u.—Ang Paragulo ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanihang mga kawagad, ay magasalarig at magtatalapay sa iyang sirating at magtatatalapay sa iyang sirating ng Patnubay sa pamamagitan ng pasukan sa dakong harap.

9:35 a. m.—Panalalang ng Kapitapatang Cesar M. Guerrero, Katulong na Obispo sa Maynila.
9:40 n. u.—Pagpugay sa Watawat ng Hapon.

Sabado, Oktubre 14, 1944

8:40 n. u.—Ang Paragulo ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanihang mga kawagad, ay magasalarig at magtatalapay sa iyang sirating at magtatatalapay sa iyang sirating ng Patnubay sa pamamagitan ng pasukan sa dakong harap.

9:35 a. m.—Panalalang ng Kapitapatang Cesar M. Guerrero, Katulong na Obispo sa Maynila.
9:40 n. u.—Pagpugay sa Watawat ng Hapon.

SA BAYANG PILIPINO

Kalatas ng Kanyang Kadakilaan Jose P. Laurel, Pangulo ng Republika ng Pilipinas

Ang maluwagang pagpapig ng unang kaarawan ng Republika ng Pilipinas ay dapat ikagalat ng lahat ng pilonipino lulus na nagmamahal sa kanilang tinubuang lupa. Walang dahilan ang kahit na sino pang waling bahala ang ganitong pangyayari. Dapat silapunta sa mga parangal na ating ating, na kung di-maatalang hirap alang-alang sa katubusan ng bayan at ng pangyayaring ang pamahalaan nakatatag ngayon sa isang Republikaang malaya at nagpapali sa anap ng mga pilonipino na ang ipinag-iilingan na tinitis, sa pasukan ng bayan, ay nagkaroon ng kutumban na bunga.

Sa ilang pagkakataon ay akin nang napipatibay na ang kutunayan at kawapagan ng kasarinlan tinamo natin ay ipinag-iilingan dahilang pinagbabayan ng ilang mga kababayan. Ibig kong ulitin sa pagkakataon ng ating ating, na kung di-maatalang hirap dahilang pinagbabayan ng mga pag-iisalang-unang, ang ating ulitin ng lahat at bawat isang may dalay sa pag-ibig sa tinubuan, ay tumulong at magmamakikilala na ang ipinag-iilingan ng kasarinlan ay magtig tunay at wagas. Tayo'y nasa isang panahon ng tahasang pagpapasiya. Ito'y hindi mga araw ng pag-umunuran. Ang kalilaganan ng ay magkaisa tayo at magtutulong-tulong.

Bilang pagpunta sa unang kaarawan ng Republika ay nais kong paratingin sa ating mga pilonipino ang ganitong pagpapig. Mga kataas-taas sa pagbakit ng mga gawang tunay sa ikaligtas ng ating bayan at ng ating lahi. Sa alin man kilos at gawa ay may tayong dapat pagyayarin kundi ang ating pag-iilingan ng mga simbuyog ng mga kalobaan at sa bawat sandalyang walang dapat palain kundi ang marubudon na pag-ibig sa Tinubuang-Lupa.

Manatili nawang nakawagayusa sa hinahang panahon ang maluwagang watawat ng ating minunmyung Republika!

PAGTATAPAT

Ang Kamay na Bakal ng Pamahalaan

Hindi tilan ang nanimahik sa buong bansa sa pagkabig ng unang bilang na isa sa mga mangyaring ipang-alang lamang, na marahil anilya ay magugunita ng lahat na sa ikaligtasang binigkas ng Kanyang Kadakilaan Jose P. Laurel, Pangulo ng Republika ng Pilipinas, na siyang lider at pangulo ng mga Samahan ng Makgagapihan ng mga pilonipino.

Nabubuwag ng pagtitipong ginahayag ng nasabing Pangulo di makalalim sa kanya na ang Pamahalaan ay naging buong mga katuwag na ginagawang ng mga kasalugan at kabaligtasang naging bahay ng kabigat ng kabuhayan ng mga pilonipino. Ang mga kasalugan ay naging buong mga katuwag ng mga Samahan ng Makgagapihan ng mga pilonipino.

Ang mga kasalugan ay naging buong mga katuwag ng mga Samahan ng Makgagapihan ng mga pilonipino. Ang mga kasalugan ay naging buong mga katuwag ng mga Samahan ng Makgagapihan ng mga pilonipino.

Ang mga kasalugan ay naging buong mga katuwag ng mga Samahan ng Makgagapihan ng mga pilonipino. Ang mga kasalugan ay naging buong mga katuwag ng mga Samahan ng Makgagapihan ng mga pilonipino.

Ang mga kasalugan ay naging buong mga katuwag ng mga Samahan ng Makgagapihan ng mga pilonipino. Ang mga kasalugan ay naging buong mga katuwag ng mga Samahan ng Makgagapihan ng mga pilonipino.

Ang mga kasalugan ay naging buong mga katuwag ng mga Samahan ng Makgagapihan ng mga pilonipino. Ang mga kasalugan ay naging buong mga katuwag ng mga Samahan ng Makgagapihan ng mga pilonipino.

Ang mga kasalugan ay naging buong mga katuwag ng mga Samahan ng Makgagapihan ng mga pilonipino. Ang mga kasalugan ay naging buong mga katuwag ng mga Samahan ng Makgagapihan ng mga pilonipino.

(Na sa pagina 4 ang karugtong)

PANANALAG AT PANINIWALA

Kami'y nananalag sa kapangyayaring hawak ng Pangulong Laurel na nagtataguyod sa nakatatag na Republika pagkat' kami'y naniwala sa siyang walong mga katuwag ng panahon ng ating katubusan at kalilaganan ng kanilang bayan at ng kanilang lahi.

Kami'y nananalag sa kapangyayaring hawak ng Pangulong Laurel na nagtataguyod sa nakatatag na Republika pagkat' kami'y naniwala sa siyang walong mga katuwag ng panahon ng ating katubusan at kalilaganan ng kanilang bayan at ng kanilang lahi.

Pangulong Tuding

ANG AMING LAYON AT TUNGKULIN

Sa tanung pagmamani na ang ating bayâ magkaroon ng ganap na kaalaman sa mga pangyayari ay ipinapayag isang pulutong na mga mamamayan na ihatalang ang ibang lingugbang ito. Ang Republiko, upang mabuhay nating mga pilipino ang tinoy na mga masyaraya, sa tanung nating ang ating bayâ ay sâ ibaw na may mapaghatang tapos sa ating mga gawain bilang mga mamamayan ng Republika ng Pilipinas at bilang mga tatop na anak ng ating tanung lingugbang nangyari...

Pinanindagan namin na ang pag-iingat natin sa ating bayan, bilang mamamayan ng Republika ito, ay ang pag-iingat ng ating katutulong karapatan na makaligtas sa alim magka-bat at batas ng Pamahalaan, na sa aming malinis na paniniliwa, ay dahil magsa sa lalong mabuting kapakanan ng ating bayan. Dahil na makilala sa sa ibinigay nating ang ating bayan, sa ibaw na labay ay aming nararapat paraan ang alim magka-bat na sa amunang paraan ay isang Pilipinista sa ating mga kapakanan at hingaring mapapatil ang isang Pamahalaan ng mga pilipino, na mga tatop na anak ng mga pilipino lamang.

Tinitiyag namin na ang Pangulong Laurel ay siyang, sa pamamagitan ng siyang, ay pinakamataas na patatung ng bansang pilipino. Sa gayong pagkatapatung ay nararapat na lubos na igalang, sundin at ibigin. Siya ang sagisag na kumakatawan sa ating kapangyarihan at karangal lang pamansa, at katungkulan nating tungkulan at katigan sa lahat ng abot ng ating bayâ at nang sa gayong maaakatapanang niyang malawalhati ang kanyang maalis at makaligtas na pag-iingat na napapamahalan na niya ng ito ng maulatang pagpapakasakit.

Sa kabutihang palad natin, ang ating bayan ay di hinaiyalaran kailan man ng Maykapal sa lalong mapanganag at mahigitig na sandali ang ating sayarayan ng ito ng Del Pilar, sa lalong mapanganag ng kawalan katungkulan, malawak na paninigan at malalin na panok ay siyang ngamatubay sa atin sa mga araw ng kadimanan ng unang ating mga tungo sa pag-iingat ng ating bayan, bilang mga tatop na anak ng Sina at Angol, ng mga tatop na anak ng Atang, nang di na maisiyuan ang panglawanan pagkatapos, ay siya namang nagang mga tao ng ating kapalaran at siyang nagmamahala sa bayan sa pagtatatag ng ating Unang Republika, at pag-iingat ng mga araw na ito ng kakaibatahan na pagsubok sa ating pagka-lalaki at sa ating pagka-bata, ay ibinigay namin sa atin si Bethala ang isang dakilang lalaki—si Jose P. Laurel, ang aming kamakatawan sa lalong mapanganag sa atin. Labay na mangaral, matapag, makabayang, walang pag-timbot—malinis na salamin ng mga kabaitang pilipino, patatung na talalinhala, huwaran hahalintuliran sa mga araw na ito ng ating magamang, at pag-iingat ng ating bayan ng ating katatagan sa mga araw na ito ng kakaibatahan sa pamamagitan.

Nananalig kami, sa wakas, na sa mga dahan ng ating kasaysayan ay nakatatag ang tanging samuud na panahon: una, ang sa pagtatatag ng ating pag-iingat ng ating bayan, bilang mga tatop na anak ng Sina at Angol, ng mga tatop na anak ng Atang, nang di na maisiyuan ang panglawanan pagkatapos, ay siya namang nagang mga tao ng ating kapalaran at siyang nagmamahala sa bayan sa pagtatatag ng ating Unang Republika, at pag-iingat ng mga araw na ito ng kakaibatahan na pagsubok sa ating pagka-lalaki at sa ating pagka-bata, ay ibinigay namin sa atin si Bethala ang isang dakilang lalaki—si Jose P. Laurel, ang aming kamakatawan sa lalong mapanganag sa atin. Labay na mangaral, matapag, makabayang, walang pag-timbot—malinis na salamin ng mga kabaitang pilipino, patatung na talalinhala, huwaran hahalintuliran sa mga araw na ito ng ating magamang, at pag-iingat ng ating bayan ng ating katatagan sa mga araw na ito ng kakaibatahan sa pamamagitan.

Ang Republika, sa pagpapasimulang ito ng mga alalahanan, ay nangungunang ng kanyang paminitigan sa bayâ, natatalaga niyang ipatungo, at sa patungo na pamansa, ang Pangulong Laurel, bilang isang nagtatung sa lalong mapanganag sa atin. Labay na mangaral, matapag, makabayang, walang pag-timbot—malinis na salamin ng mga kabaitang pilipino, patatung na talalinhala, huwaran hahalintuliran sa mga araw na ito ng ating magamang, at pag-iingat ng ating bayan ng ating katatagan sa mga araw na ito ng kakaibatahan sa pamamagitan.

Pananalig ...

(Karugtong ng nasa pagina 3)

At ganayan ang aming pananalig at pananalig sa lalong mapanganag sa atin. Labay na mangaral, matapag, makabayang, walang pag-timbot—malinis na salamin ng mga kabaitang pilipino, patatung na talalinhala, huwaran hahalintuliran sa mga araw na ito ng ating magamang, at pag-iingat ng ating bayan ng ating katatagan sa mga araw na ito ng kakaibatahan sa pamamagitan.

Food Drive ...

(Continued from page 1)

only in self-sufficing agriculture. They will plant food crops whether they are told or not, without any incentive or reward. It is the responsibility of the Government in farm operations. That is the reason that, in adopting a plan for food production campaign, we should place emphasis on the creation of favorable conditions in order that the farmer may be able to plant and harvest. The Office of the Secretary of Life and Property, unqualified parent of livelihood, in various districts, are being organized in facilities of transportation, availability of planting materials and prime agricultural lands. To ensure reasonable prices and fair prices for his crops—the above are the conditions needed by the farmer.

"Ranking officials of different bureaus and offices under the

PAGKAKASUNOD-SUNOD NG MGA PANG YAYARI SA PAMAHALAN BUHAT NANG ITATAP ANG REPUBLIKA NG PILIPINAS

Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagpapasabay sa Kasarinlan ng Pilipinas na ng pagpapalipay sa Republika ng Pilipinas. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Paglalungag ng Katunduan sa pakikipag-tungalan ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagkakalok ng pangkalahatang pawalang-araw na pangulo ng Bataan ng mga mamamayan ng Pilipinas na may pinananangatang krimen o pangkalahatang pagpapalipay ng ating bayan.

Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagpapalipay sa Kasarinlan ng Pilipinas na ng pagpapalipay sa Republika ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Paglalungag ng Katunduan sa pakikipag-tungalan ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagkakalok ng pangkalahatang pawalang-araw na pangulo ng Bataan ng mga mamamayan ng Pilipinas na may pinananangatang krimen o pangkalahatang pagpapalipay ng ating bayan.

Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagpapalipay sa Kasarinlan ng Pilipinas na ng pagpapalipay sa Republika ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Paglalungag ng Katunduan sa pakikipag-tungalan ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagkakalok ng pangkalahatang pawalang-araw na pangulo ng Bataan ng mga mamamayan ng Pilipinas na may pinananangatang krimen o pangkalahatang pagpapalipay ng ating bayan.

Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagpapalipay sa Kasarinlan ng Pilipinas na ng pagpapalipay sa Republika ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Paglalungag ng Katunduan sa pakikipag-tungalan ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagkakalok ng pangkalahatang pawalang-araw na pangulo ng Bataan ng mga mamamayan ng Pilipinas na may pinananangatang krimen o pangkalahatang pagpapalipay ng ating bayan.

Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagpapalipay sa Kasarinlan ng Pilipinas na ng pagpapalipay sa Republika ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Paglalungag ng Katunduan sa pakikipag-tungalan ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagkakalok ng pangkalahatang pawalang-araw na pangulo ng Bataan ng mga mamamayan ng Pilipinas na may pinananangatang krimen o pangkalahatang pagpapalipay ng ating bayan.

Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagpapalipay sa Kasarinlan ng Pilipinas na ng pagpapalipay sa Republika ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Paglalungag ng Katunduan sa pakikipag-tungalan ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagkakalok ng pangkalahatang pawalang-araw na pangulo ng Bataan ng mga mamamayan ng Pilipinas na may pinananangatang krimen o pangkalahatang pagpapalipay ng ating bayan.

Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagpapalipay sa Kasarinlan ng Pilipinas na ng pagpapalipay sa Republika ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Paglalungag ng Katunduan sa pakikipag-tungalan ng Pilipinas at ng Estados Unidos. Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagkakalok ng pangkalahatang pawalang-araw na pangulo ng Bataan ng mga mamamayan ng Pilipinas na may pinananangatang krimen o pangkalahatang pagpapalipay ng ating bayan.

GUMAWA NA BA KAYO NG SARILING BALON?

Nangong ibalita na ang tubig sa ating bagyap ay marami at lubang ng isang tubig sa ating bayâ, bilang mga tatop na anak ng Sina at Angol, ng mga tatop na anak ng Atang, nang di na maisiyuan ang panglawanan pagkatapos, ay siya namang nagang mga tao ng ating kapalaran at siyang nagmamahala sa bayan sa pagtatatag ng ating Unang Republika, at pag-iingat ng mga araw na ito ng kakaibatahan na pagsubok sa ating pagka-lalaki at sa ating pagka-bata, ay ibinigay namin sa atin si Bethala ang isang dakilang lalaki—si Jose P. Laurel, ang aming kamakatawan sa lalong mapanganag sa atin. Labay na mangaral, matapag, makabayang, walang pag-timbot—malinis na salamin ng mga kabaitang pilipino, patatung na talalinhala, huwaran hahalintuliran sa mga araw na ito ng ating magamang, at pag-iingat ng ating bayan ng ating katatagan sa mga araw na ito ng kakaibatahan sa pamamagitan.

MAGTIPTIP ... MAGTIPTIP ... AT MAGTIPTIP

Sa harap ng kasalukuyang bigat ng hangin, sa mga araw na ito, gumawo na ba kayo ng inyong sariling balon? Ang mga tatop na anak ng Sina at Angol, ng mga tatop na anak ng Atang, nang di na maisiyuan ang panglawanan pagkatapos, ay siya namang nagang mga tao ng ating kapalaran at siyang nagmamahala sa bayan sa pagtatatag ng ating Unang Republika, at pag-iingat ng mga araw na ito ng kakaibatahan na pagsubok sa ating pagka-lalaki at sa ating pagka-bata, ay ibinigay namin sa atin si Bethala ang isang dakilang lalaki—si Jose P. Laurel, ang aming kamakatawan sa lalong mapanganag sa atin. Labay na mangaral, matapag, makabayang, walang pag-timbot—malinis na salamin ng mga kabaitang pilipino, patatung na talalinhala, huwaran hahalintuliran sa mga araw na ito ng ating magamang, at pag-iingat ng ating bayan ng ating katatagan sa mga araw na ito ng kakaibatahan sa pamamagitan.